

Fasulye Antraknozu

Colletotrichum lindemuthianum

- Etmen kışı tohum içinde veya tarladaki hastalıklı bitki artıkları üzerinde geçirir.
- Bulaşık tohumların tarlada çimlenmesi sonucu belirtiler önce kotiledonlarda görülür.
- Hastalıklı fidelerdeki konidiler, çeşitli yollarla sağlam bitkilere dağılarak yeni enfeksiyon yaparlar.

- Fidelerin ilk yapraklarında ve gövdelerinde koyu kırmızımtırak kahverengi, ie çökük lekeler halindedir. Böyle fideler gelişmeden ölürlür.
- Daha sonra belirtiler yapraklarda, önceleri kırmızımtırak kahverengi sonraları siyah lezyonlar halinde kendini belli eder

- Tohumlarda kırmızımtırak kahverengi, yuvarlak lekeler oluşturur.

- Meyvede genellikle 1-5 mm çapında etrafı başlangıçta kırmızımtırak kahverengi, çökük yuvarlak lekeler halinde görülür.

- Genç fidelerde ölüme veya gelişmenin yavaşlamasına neden olur.
- Yaşlı bitkilerin yeşil aksamlarındaki kurumalar ve meyvelerdeki lekeler sonucu üründe kalite yönünden kayıplar olur.
- Etmeni fungus olup, kışı tohum içinde veya tarladaki hastalıklı bitki artıklarında geçirir.
- etkili yöntem hastalıksız tohumluk kullanmaktır.
- Hastalıklı bitkileri tarladan uzaklaştırılmalı
- Bulaşık tarlalarda en az 3 yıllık bir münavebe uygulanmalı.
- Aşırı nem oluşumunu engellemek için bitkilerin iyi havalanması sağlanmalı.
- Yeşil aksam ilaçlaması yapılabilir.

FASULYE PASI

Uromyces appendiculatus

- Fasulye Pasi dünyanın birçok bölgesinde fasulye üretimini sınırlayan en önemli hastalıklardan birisidir.
- Özellikle geniş çapta fasulye rimi yapılan bölgelerde bazı yıllar önemli kayıplara neden olmaktadır.
- Yapraklarda açık sarımsı bir alanla çevrili kahverengi kf tabakası oldukça tipiktir. İleriki dönemlerde etmenin sporlarını içeren yataklar siyahımsı–koyu kahverengi bir renk alır.

- Benzer şekilde meyvelerde başlangıçta beyazımsı sonradan kahverengimsi bir hal alan pas püstülleri meydana gelebilir.
- Hasat sonrası hastalıklı bitki artıkları yok edilmeli
- Hastalığın şiddetli görüldüğü yerlerde münavebe yapılmalıdır

Fasulye adi Yaprak yanıklığı

Xanthomonas axonopodis pv. *phaseoli*

- Etmen fasulye bitkilerinin yaprak ve bakla (meyve)' larında hastalık belirtilerine neden olan önemli hastalıklardan biridir.
- Hem kurak hem de nemli iklimin hüküm sürdüğü bölgelerde yetiştirilen fasulye bitkilerinde oldukça büyük zararlara neden olur.
- Hastalık üründe verim kaybının yanı sıra tohumluk kalitesi üzerine de etkide bulunur.

- Yapraklarda ilk belirtiler öncelikle ıslaklık şeklinde başlar, daha sonra bu ıslaklıklar genişleyerek yüzeyi kaplar ve ıslaklık gözlenen alanlar nekrotik bir hal alırken etrafında dar, ince limon şansı renginde bir hale oluşumu gözlenir
- Lezyonlar genellikle yaprak kenarları ile damar aralarında gözlenir. Lezyonlar genişleyip büyüyerek birleşir ve sonuçta yaprakta yanıklık belirtilerine dönüşür.

- Meyvelerde ise genellikle dairesel, hafif çökük koyu kırmızı-kahve renkte olup, etrafında kiremit kırmızısı renginde sınır oluşur.
- İleriki dönemlerde lezyonlar açık sarı bakteriyel akıntı ile kaplanmaktadır.

- Gövdelerdeki lezyonlar koyu kırmızı olup, lezyanlar kuşak gibi gövdeyi sararak sonuçta gövde kırılmalarına neden olabilir.

- Kültürel nlemler
- 3-4 yıl diğer konukçusu olmayan bitkiler ile rotasyon yapılmalıdır.
- Hastalıktan ari temiz ve sertifikalı tohumlar kullanılmalıdır. Hastalığın görüldüğü tarlalardan temin edilen tohumluk materyal kullanılmamalıdır.
- Yeşil aksam nemli iken bitkileri mümkün olduğunca ellemekten ya da diğer işlemleri yapmaktan kaçınilmalıdır.
- Bitkilerde mümkün olduğunca yağmurlama sulamadan kaçınilmalıdır.
- Hastalıklı bitki artıkları yetiştirme ortamından uzaklaştırılmalı ve imha edilmeli.
- Kimyasal mücadele bakırlı ilaçlarla yapılmalıdır.

Fasulye Hale Yanıklığı

Pseudomonas syringae pv. *phaseolicola*

- Fasulyenin önemle bakteriyel hastalıklarından biri olan hale yanıklığı bitkinin yaprak ve meyvelerinde belirtilere neden olmaktadır.
- Hastalık serin ve nemli bölgelerde yetişen bitkilerde daha fazla ortaya çıkmaktadır.
- Yaprak altından görülen küçük ıslaklıklar şeklinde başlayıp sonrasında bu ıslaklıklar kuruyarak küçük yeşilimsi sarı bir hale ile kuşatılmış nekrotik lekelerle neden olur.

- Hastalık belirtilen enfeksiyonun ilerleyen döneminde artarak yaprağın tamamen sararması ve sararan yaprak dökülmesi ile sonuçlanır. Sistemik olarak gelişen hastalık belirtilerinde hale oluşumuna rastlanmayabilir.

- Meyve üzerindeki küçük topta iğne başı büyüklüğünde ıslaklıklar şeklinde görünmekte olup, enfeksiyonun ileri aşamasında bu ıslaklıkların ortasından sarı-krem renge bakteriyel akıntı oluşumuna rastlanılır ve geç dönemlerde bu alanlar kahverengileşerek içe doğru çökük nekrotik bir hal alır.

- Lekelerin etrafında çoğu kez ince kırmızımsı kremit renginde bir sınır oluşur.
- Gövdelerde kırılmalar oluşabilir.

- Hastalıkta mücadelede temiz sertifikalı tohum kullanılmalıdır.
- Hastalığın gözleendiği tarlalarda 3-4 yıl tahıllar veya diğer konukçusu olmayan bitkiler ile rotasyon yapılmalıdır.
- Yeşil aksam nemli iken bitkileri mümkün olduğunca ellemekten ya da diğer kültürel işlemleri yapmaktan kaçınılmalıdır.
- Bitkilerde mümkün olduğunca yağmurlama sulamadan kaçınılmalıdır.
- Tarlada bulunan hastalıklı bitki artıkları, yabancı ot, yabancı fasulyeler yetiştirme ortamlarından uzaklaştırılmalıdır.
- Kimyasal Mücadele ise ilk hastalık belirtileri görülür görülmez bakırlı ilaçlarla kimyasal ilaçlama yapılmalıdır.

Fasulye Bakteriyel solgunluğu

Curtobacterium flaccumfaciens pv *flaccumfaciens*

- Etmen bitkilerde solgunluk, vasküler kararma ve bitkinin toprak üstü aksamının ölmesi şeklinde belirtilere neden olur.
- Patojen hem fidelerde hemde olgun bitkilerde enfeksiyona neden olabilir. Fidelerde büyüme geriliği görülür ve genellikle bu bitkiler 5-7 cm boya ulaştıklarında ölürler.
- Enfekteli olgun bitkiler sezon sonuna kadar yaşamını sürdürerek tohum üretebilir .
- Sıcak periyotlarda ve nem stresi boyunca yapraklarda pörsüme veya baygınlık görülür.

- Patojen bitki içerisinde vasküler dokuda kolonize olduğu için suyun bitki kökünden yapraklara hareketi engeller.
- Patojenin bu tip enfeksiyonuna bağlı olarak oluşan thyloses, zamklanma ve bakteri hücrelerinin ksilemi tıkamasıyla bu simptom meydana gelir. İletim demetlerim bakterinin kaplanması sonucunda ise bu kısımlar esmerleşir

- Enfekteli bitkilerin yaprakların damar aralarında sarı haleli nekrotik lekeler oluşur.
- Şiddetli enfeksiyonlarda veya hastalığın ileri dönemlerinde enfekteli yapraklar dökülebilir.

- Kapsüldeki lekeler nadiren dairesel ve su emmiş görünüştedir.
- Genç meyveler üzerinde sarımsı-yeşil renkli ya da normal bakla renginden daha koyu renkli lekeler meydana gelir. Sarı renge sahip olan baklalar üzerindeki zeytin yeşili lezyonlar daha belirgin ve dikkat çekicidir
- Patojen iletim demeti yoluyla tohumla kadar ilerleyebildiği için baklalar sağlıklı görünmesine rağmen tohumlar enfekteli olabilir.

- Patojenden ari sertifikalı tohum kullanılmalıdır.
- Ekim alanındaki hastalıklı bitki artıkları toplanıp yok edilmeli.
- Tarımsal işlerde kullanılan ekipmanlar dezenfekte edilmelidir.
- Hastalık etmenine konukçuluk eden yabancı otlar yok edilmeli.
- Patojenin girişini kolaylaştıran nematotların mücadelesine önem verilmelidir.
- 2-3 yıl rotasyon yapılmadadır.
- Dayanıklı çeşitler kullanılmalıdır.
- Patojenin bitkiden bitkiye yayılmasını sınırlamak ve ürün kaybını azaltmak için bakır içerikli preparatlarla yaprak uygulaması yapılmalıdır.

Mercimekte Fusarium Solgunluğu

Fusarium oxysporum f.sp. *lentis*

- Hastalık etmeni toprak kökenli bir patojen olup solgunluğu neden olmaktadır.
- Topraktaki hastalıklı bitki artıkları üzerinde uzun süre canlılığını koruyabilmektedir. Etmen ayrıca tohumla da taşınabilmektedir.
- Olumsuz çevre koşulları nedeniyle zayıf düşen mercimek bitkisinde solgunluk daha fazla görülebilmektedir.
- Özellikle kış aylarını ılık ve ilkbahar mevsiminin çok sıcak, kurak geçmesi durumunda, yoğun bulaşık olan tarlalarda ürün tamamen yok olabilmektedir.

- Hastalık hem fide hem de ileriki dönemler görülebilir.
- Önceleri belli alanlarda başlayan kurumalar inokulum yoğunluğuna bağlı olarak tüm tarlayı kaplayabilir.
- Fide döneminde ani bir çökme şeklinde ortaya çıkar, daha sonra yapraklar ve fidenin tamamı kurur.

- Yaşlı bitkilerde yapraklar donuk yeşil renk alır, sonra aniden solar, dökülür ve bitki ölür.
- Bitkinin iletim demetlerinde kahverengileşme ve yan kök oluşumu ve nodozite sayısında azalma görülür.
- Tohumlar bitkinin bakla doldurma döneminde enfekte olurlar ve büzüşmeler meydana gelebilir.

- Hastalıkla mücadelede kültürel önlemler önemlidir.
- Hastalıkla bulaşık olmayan tohum kullanılmalı,
- Tolerant çeşitler ekilmeli
- En az 4-5 yıllık münavebe uygulanmalıdır
- Toprak neminin korunabildiği ve organik maddece çok zayıf olmayan topraklarda mercimek ekimi yapılmalıdır.
- Etkin ve ekonomik bir kimyasal mücadelesi yoktur.

Mercimekte kök ve kökboğazı çürüklüğü

Phomo medicoginis var. *pinodella* (= *Ascochyto pinodella*)

- Patojen fungus, tohumla taşınabilmekte ve topraktaki hastalıklı bitki artıkları üzerinde uzun süre canlılığını sürdürebilir.
- Etmen, bitkinin tüm toprak üstü organlarında zarar yapar, oluşan lezyonlar üzerinde etmenin çoğalma organları olan piknidiumları oluşur.
- Yağış ve rüzgar ile diğer bitkilere dağılır.

- Etmen bitkinin kök, kök bogazı, gövde, dal, yaprak ve tohum kapsül gibi kısımlarında görülür.
- Guneydogu Anadolu Bölgesinde kırmızı mercimek alanlarında yaprak ve tohum kapsüllerindeki belirtiler nadiren görülmektedir. Fide döneminde çökertene neden olur

- Hastalık belirtileri genellikle dallanma noktasına yakın, kökboğazını çepeçevre saran koyu kahverengi ya da siyahımsı lezyonlar şeklinde ortaya çıkar.
- Daha sonra bu lezyonlar aşağı ve yukarıya doğru yayılır. Bazen hastalık bir veya birkaç dalda zarar yapar ve yanıklık şeklinde bir görünüm oluşur.
- Hastalık özellikle üst üste mercimek ekimi yapılan tarlalarda daha çok zarar yapmaktadır.

- Hastalıkla mücadelede kültürel önlemler önemlidir.
- Tohumluk hastalık görülmeyen temiz tarlalardan alınmalı,
- Sık ekimden kaçınılmalı, dekara 9 kg'dan fazla tohumluk ekilmemeli,
- Aynı tarlaya üst üste mercimek ya da diğer baklagiller ekilmemeli,
- Özellikle hububat ile en az iki yıllık münavebe uygulanmalıdır
- Mümkün olduğunca geç ekim yapılmalıdır,
- Kendi gelen mercimekler yok edilmeli,
- Hastalıkla kimyasal mücadele tohum ilaçlaması şeklinde koruyucu olarak yapılır.

Mercimek Mildiyosu

Peronospora lentis

- Mercimek yetiştirilen alanlarda iklim koşullarına bağlı olarak bazı yıllarda ortaya çıkmaktadır.
- Hastalık Güneydoğu Anadolu Bölgesinde sonbahar mevsiminin yağışlı geçmesi
- halinde Aralık ayının başında ortaya çıkmakta ve kış mevsimi boyunca Mayıs aya kadar zararı devam etmektedir.
- Hastalık önce yeni çimlenen bitkilerin kotiledon yaprakları üzerinde görülmekte; daha sonra çevre koşulları, özellikle yağış uygun olduğu zaman üst yapraklara ve sürgünlere geçmektedir.
- Etmen sporları rüzgar ve yağmur ile dağılmaktadır. Özellikle serin (15-18 C) ve nemli koşullar (%90) hastalık gelişimini artırır.

- Hastalığın ilk belirtileri geç fide döneminde kotiledon yaprakları üzerinde önceleri sarımsı, daha sonra kahverengileşen lekeler şeklinde görülür.
- Uygun koşullarda hastalık bitkinin üst yapraklarına doğru yayılarak yaprak ve sürgünleri enfekte eder. Bu gibi durumlarda lokal ve sistemik enfeksiyonlar oluşur.
- Lokal enfeksiyonlarda yaprak üzerinde başlangıçta sarımsı, daha sonra kahverengi bir hal alan lekeler meydana gelir.
- Hastalığa yakalanan yaprakların alt yüzeyinde grimsi kirli beyaz renkte yoğun bir fungal örtü görülür.

- Sistemik enfeksiyonlarda bitkinin tümünde bir veya birkaç dalında; bodurlaşma, cüceleşme, sürgünlerde rozetleşme, klorotik donuk bir renk oluşumu ekinde belirtiler meydana gelir. Hastalığın şiddetli olarak görüldüğü alanlarda hiç ürün alınmaz.
- *Etmen* mercimek dışında koca fig (*Vicia narbonensis*) ve yabancı bezelye (*Pisum sativum*) de hastalık yapabilir.

- Hastalık görülmeyen tarlalardan tohumluk alınmalı,
- Sık ekimden kaçınılmalı
- Aynı tarlaya üst üste mercimek ya da diğer baklagiller ekilmemeli, özellikle hububat ile en az 2 yıllık münavebe uygulanmalı,
- Mümkün olduğu kadar geç ekim yapılmalıdır,
- Hasattan sonra tarla derin sürülerek bitki artıkları toprağa gömülmelidir.
- Kimyasal mücadele ise önerilmemektedir.

Nohut Antraknozu

Ascochyta rabiei

- Nohut üretimi yapılan alanlarda görülen en önemli hastalıktır.
- Bitkinin toprak üstünde kalan bütün yeşil aksamalarında etkili olabilir.
- Etmen hem tohumla hem de bitki artıklarıyla taşınır.
- Hastalık oluşumunda çevre koşulları sıcaklık ve nem oldukça etkilidir. Eğer, bitki hassas ise, yaklaşık 4-6 gün içerisinde ilk belirtiler görülmeye başlar.

- İlk enfeksiyonlar, çiçeklenme döneminde, özellikle yağışlı havaların hemen arkasından bitkinin alt kısımlarında başlar. Oluşan bu ilk enfeksiyonlar tarlada belirli alanlarda sınırlı olarak kalır.
- Ancak, yağışlı ve rüzgârlı havalar hastalığın tarla içerisinde yayılmasına neden olurlar.

- Hastalığın ilk belirtileri, yapraklar ve saplarda oluşan, 1-2 mm büyüklüğünde ve kırmızımsı-kahve rengindeki lekelerdir.

- Daha sonra, bu lekeler büyüyerek açık kahve veya koyu kahverenginde yaralar oluştururlar. Bu yaralar, genellikle sarı renkte alanlarla ve koyu renkteki sınırlarla çevrelenmiş durumdadır.

- Dallar üzerindeki lekeler ise, daha koyu renkte ve uzunlamasınadır. Buralarda etmenin siyah renkteki küçük üreme organları meydana gelir.
- Hastalıkla dallar enfeksiyon noktalarından kırılır.

- Enfekteli kapsüllerde yine koyu renkli dairesel lekeler meydana gelir.
- Böyle tohumlar, buruşuk ve lekeli olmakta ve tohum renginde bozukluk görülmektedir

- ilk enfeksiyonlar sonucu meydana gelen kurumalar nedeniyle tarla içerisinde yer yer boşluklar oluşur.
- Bu hastalığa bazı yörelerde çiftçiler tarafından “Bulut aldı” veya “Bulut çaldı” isimleri de verilmektedir.
- Hastalık, çok etkili olduğu yıllarda % 100’e varan ürün kayıplarına neden olabilmektedir.

- Öncelikle, bu hastalığa dayanıklı çeşitler ekilmelidir.
- Tarla içerisinde görülen hastalıklı bitkiler sökülerek imha edilmelidir
- Aynı tarlaya nohut ekimi yapılacaksa, 3-4 yıl ara verilmelidir.
- Eğer, bu mümkün değilse, tohumlar daha önce hastalığın görülmediği alanlardan alınmalıdır veya tohumlar ekimden önce ilaçlanmalıdır.
- Yeşil aksam ilaçlaması ise çiçeklenme başlangıcında, hastalık belirtisi görülür görülmez veya görülmeden hemen önce uygulanmalı ve 7-10 gün aralıklarla bir-iki kez daha ilaçlama yapılmalıdır

Nohutta Fusarium solgunluğu

Fusarium oxysporum f.sp. ciceris

- Bitkinin her devresinde görülür. Hastalık fide devresinde (ıkıştan 3-5 hafta sonra) bitkide çökme şeklinde kendini gösterir.

- Böyle bitkiler kklendiğinde kök boğazı çevresinde buruşukluk dikkati çeker. Hasta fidelerde dıştan herhangi bir rklk yoktur.
- Kök boğazından aşağıya doğru kesildiğinde iç kısmında siyahlık göze çarpar. Çok hassas fidelerde çıkıştan sonraki ölüm hali olabilir.

- Ergin devrede ise hasta bitkilerde tipik olarak, solma ve yaprakçık dökülmesi görülür.
- Başlangıçta üst kısımlardaki yapraklar koyu yeşildir, zamanla bütün yapraklar sararır ve açık kahverengiye dönüşür.

- Kök kısmında dıştan herhangi bir kuruma, ur me ve renk değişimi yoktur. Gövde dikine yarıldığında iç kısmında, kök boğazı çevresinde kararma görülür. Bu renk değişimi kök boğazından yukarılara dallara doğru devam edebilir.
- Fungus bir toprak patojenidir ve alkali topraklarda daha yaygındır.

Bezelye Ascochyta Yanıklığı

- Ascochyta yanıklığı Türkiye’de bezelyenin önemli bir yeşil aksam hastalığıdır. Hastalığa içlerinde Ascochyta pisi, A. pinodes ve A. pinodella’nın bulunabildiği Ascochyta kompleksi fungal patojenler neden olmaktadır.
- Tüm dünyada yaygın olan ve ürün eksilişlerinin %96 gibi büyük bir kısmından sorumlu olan tür ise A. pinodes’tir.
- Hastalık, bezelye tarımı yapılan alanlarda, özellikle ilkbaharda yağışın bol ve nemli geçtiği yıllarda % 15-20 ürün kaybına neden olmaktadır. Bu ürün kayıpları bazen % 50’yi bulabilmektedir.

- Toprakta saprofitik yeteneği oldukça yüksek olan bu etmen, tohum ve hastalıklı kalıntılarla taşınabilmekte ve bezelyenin tüm toprak üstü organlarında enfeksiyon oluşturabilmektedir.
- Bu etmen aynı zamanda çıkış öncesinde tohum rklğ ve çıkış sonrasında ise fide kök boğazı rklğnden sorumlu olabilmektedir

- Etmen, bezelyenin toprak üstü tüm organlarında hastalık belirtileri oluşturmaktadır.
- Aynı zamanda çıkış öncesinde tohum çürüklüğü ve çıkış sonrasında ise fide kök boğazı çürüklüğüne de neden olabilmektedir.
- Hastalığın belirtileri, yapraklarda başlangıçta ıslak görünümlü lekeler halindedir. Daha sonra bu alanlar siyahımsı morumsu şekilsiz küçük lekeler dönüşür

- Çevre koşulları hastalığın gelişmesi için uygun olduğunda bu lekeler genişleyerek birleşip yanıklık görüntüsü meydana getirir ve bu yapraklar bitkide asılı kalırlar. Belirtiler daha çok bitkinin alt kısımlarında yaygın olarak görülür.

- Bitkinin sap kısmındaki belirtiler yapraklarda olduğu gibi ıslak görünümlü lekeler Şeklinde başlar. Daha sonra kiremit kırmızımsı siyah renge döner. Belirtilerin ilerleyiŐi bitkinin boyuna doğrudur.
- Bu belirtiler hastalığın ileri aŐamalarında geniŐlik olarak da artar ve sapı Őepe Çevre sarar. Bitkinin sapı bu noktadan kırılır.

- Etmenin kapsüllerdeki belirtisi ise yine benzer renkte çökük, yuvarlak veya oval lekeler şeklinde, genellikle 0.5-1 cm çapında bir görünüm alır.
- Daha sonra bu belirtiler hastalığın şiddetine bağlı olarak genişleyip kapsüllerin büyük bir kısmını kaplayabilir.

- Hastalıkla bulaşık olmayan tohum kullanılmalıdır.
- Tohumluk üretimi için nemin düşük ve daha az yağış alan bölgeler seçilmelidir.
- Daha önceki yıllarda hastalıkla bulaşık olduğu belirlenen tarlalarda ekim yapılmamalı ve münavebe uygulanmalıdır.
- Bitkide, aşırı sulamadan ve nem ile yaprak ıslaklığına neden olan sulama şekillerinden kaçınılmalıdır.
- Hastalıklı bitki artıkları tarladan uzaklaştırılarak imha edilmelidir.
- Etmene konukçuluk yapan yabancı otların mücadelesi yapılmalıdır
- Hastalığın her yıl görülmediği alanlarda yeşil aksam ilaçlamaya, çiçeklenme döneminde bitkinin yaşlı alt yaprakları üzerinde ilk belirtilerin görülmesiyle başlanır ve çevre koşulları ile hastalığın durumuna bağlı olarak ilaçlama tekrarlanır.

Bezelye Mildiyösü

Peronospora viciae

- Hastalık genellikle serin ve nemli hava koşullarında ortaya çıkar. Etmen sporangiumları rüzgâr ve yağmur vasıtasıyla tarlada yayılır.
- Fide döneminde, topraktan bulaşma sonucu bitkilerde sistemik enfeksiyonlar meydana gelir.
- İlk hastalık belirtileri bitkilerin alt yapraklarında görülür. Daha sonra yukarılara doğru ilerler.

- Sistemik enfekte olan sürgünlerdeki yapraklar, sağlıklı yapraklara göre daha açık ve gümüşü renkte görüntü oluşturur ve yaprakların alt yüzeyinde grimsi renkte fungal tabakası görülür. Bitkilerde bodurlaşma ve ölüm meydana gelebilir.

- Lokal enfeksiyonlarda belirtiler yaprağın üst yüzeyinde, küçük, sarımsı ve damarlarla sınırlanmış lekeler şeklinde ortaya çıkar.
- Bu lekelerin alt yüzeyinde ise gri spor kitlesi oluşur. İleri aşamalarda yapraktaki lekeler kahverengileşerek kurur.
- Şiddetli enfeksiyonlarda bitkiler solgun, sarımsı-yeşil renkte, bodur ve bükülmüş gibi bir görüntü verirler.

- Hastalık belirtileri bitkinin meyve kapsüllerinde de görülmektedir.
- Kapsüllerin yüzeyinde belirgin geniş sarımsı lekeler ve içinde beyaz pamuğumsu misel gelişimi meydana gelmektedir.

- Hastalık özellikle serin ve yağışlı yıllarda, nispi nemin artmasıyla ciddi verim kayıplarına neden olur. Bezelye tarımı yapılan alanlarda önemli verim kayıplarına neden olmaktadır

- Hastalıkla bulaşık olmayan tohum kullanılmalıdır.
- Sık ekimden kaçınılmalı
- Yağmurlama ve aşırı sulamadan kaçınılmalıdır.
- Etmenin konukçusu olmayan bitkilerle münavebe uygulanmalıdır.
- Dayanıklı çeşitler kullanılmalıdır.
- Etmene konukçuluk yapan yabancı otların mücadelesi yapılmalıdır
- Ekimden önce koruyucu olarak tohum ilaçlaması yapılmalıdır.
- Yeşil aksam ilaçlamasında ise, hastalığın her yıl görüldüğü üretim alanlarında, günlük ortalama sıcaklığın 15 °C ve nisbi nemin % 80'nin üzerine çıkması durumunda ilaçlamaya başlanmalıdır.